EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 13. 10. 2021
COM(2021) 626 final

2021/0322 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY,

ktorým sa Estónsku povoľuje zaviesť opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Podľa článku 395 ods. 1 smernice 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“[1]) môže Rada jednomyseľne na návrh Komisie oprávniť ktorýkoľvek členský štát, aby uplatňoval osobitné opatrenia odchyľujúce sa od ustanovení uvedenej smernice s cieľom zjednodušiť výber DPH alebo zabrániť určitým formám daňových únikov alebo vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam.

Listom, ktorý Komisia zaevidovala 12. februára 2021, Estónsko požiadalo o povolenie ďalej uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od všeobecných zásad upravujúcich právo na odpočet DPH na vstupe v súvislosti s výdavkami spojenými s osobnými motorovými vozidlami, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely.

O žiadosti predloženej Estónskom Komisia v súlade s článkom 395 ods. 2 smernice o DPH informovala ostatné členské štáty listom z 19. marca 2021. Listom z 23. marca 2021 Komisia oznámila Estónsku, že má všetky informácie, ktoré považuje za potrebné na posúdenie danej žiadosti.

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

V článkoch 168 a 168a smernice o DPH sa stanovuje, že zdaniteľná osoba má právo na odpočet DPH účtovanej pri nákupoch tovaru a služieb na účely zdaniteľných transakcií. V článku 26 ods. 1 písm. a) tej istej smernice sa vyžaduje, aby sa použitie tovaru, ktorý je súčasťou majetku podniku, na súkromné účely považovalo za poskytovanie služieb za protihodnotu, ak je DPH za tento tovar odpočítateľná. Tento systém umožňuje získať naspäť pôvodne odpočítanú DPH v spojitosti s používaním na súkromné účely.

Je zložité uplatňovať tento systém v prípade osobných motorových vozidiel, a to najmä preto, že je ťažké určiť predel medzi použitím na súkromné a použitím na podnikateľské účely. Ak sa vedú záznamy, ich vedenie a kontrola predstavujú pre podniky a správne orgány dodatočnú záťaž.

Podľa článku 395 smernice o DPH môžu členské štáty uplatňovať opatrenia odchyľujúce sa od ustanovení smernice o DPH s cieľom zjednodušiť postup pri výbere DPH alebo zamedziť určitým formám daňových únikov alebo vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ak ich na to Rada oprávnila.

Estónsku sa v súčasnosti na základe vykonávacieho rozhodnutia Rady 2014/797/EÚ[2] povoľuje, aby právo na odpočet DPH zaplatenej pri nákupe, lízingu, nadobudnutí v rámci Spoločenstva a dovoze určitých osobných motorových vozidiel a zo súvisiacich výdavkov, ak sa tieto vozidlá nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely, obmedzila na 50 %. Platnosť vykonávacieho rozhodnutia Rady 2014/797/EÚ sa predĺžila vykonávacím rozhodnutím Rady 2017/1854/EÚ[3] do 31. decembra 2020.

Keďže platnosť vykonávacieho rozhodnutia Rady 2014/797/EÚ uplynula skôr, ako Estónsko predložilo vo februári 2021 poslednú žiadosť o ďalšie predĺženie jeho časovej pôsobnosti, táto žiadosť sa bude považovať za prvotnú žiadosť o uplatňovanie opatrenia odchyľujúceho sa od všeobecných

---

1 Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/797/EÚ zo 7. novembra 2014, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 48).

3 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1854 z 10. októbra 2017, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/797/EÚ, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 265, 14.10.2017, s. 17).

zásad upravujúcich právo na odpočet DPH na vstupe v súvislosti s výdavkami spojenými s osobnými motorovými vozidlami, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely.

Estónsko požiadalo o povolenie obmedziť právo na odpočet na určitý percentuálny podiel a následne zbaviť podniky povinnosti zúčtovávať daň z používania na súkromné účely. Pre všetky dotknuté strany to prinesie zjednodušenie systému a zároveň sa tým predchádza daňovým únikom alebo vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam v dôsledku nesprávneho vedenia záznamov.

Estónsko Komisiu informovalo, že dôvody na udelenie opatrenia sú do veľkej miery rovnaké ako dôvody uvedené v žiadostiach, ktoré viedli k prijatiu vykonávacích rozhodnutí Rady 2014/797/EÚ a 2017/1854/EÚ.

Estónsko predložilo údaje naznačujúce, že od momentu zavedenia výnimky podľa vykonávacieho rozhodnutia Rady 2014/797/EÚ sa prevažná väčšina služobných vozidiel naďalej používa na súkromné účely, čo je potvrdením toho, že výnimka je opodstatnená.

Opatrenie by sa malo uplatňovať na všetky osobné motorové vozidlá s maximálne ôsmimi sedadlami okrem sedadla pre vodiča, nepresahujúce hmotnosť 3 500 kg, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely. S osobnými motorovými vozidlami, ktoré sa používajú na určité osobitné činnosti, by sa malo zaobchádzať podľa obvyklých pravidiel: ide o vozidlá zakúpené na účely ďalšieho predaja, prenájmu alebo lízingu, vozidlá používané na prepravu cestujúcich (napríklad taxislužby) a vozidlá používané na cvičné jazdy v autoškolách.

Obmedzenie práva na odpočet by sa malo uplatňovať na DPH zaplatenú pri kúpe, lízingu, nadobudnutí v rámci Spoločenstva a dovoze určených osobných motorových vozidiel a zo súvisiacich výdavkov.

Podľa Estónska by sa malo obmedzenie odpočtu stanoviť na 50 %, pretože situácia sa v porovnaní so situáciou, keď sa v roku 2014 prvýkrát zaviedlo osobitné opatrenie, nezmenila. Hoci podľa odhadov sa služobné vozidlá v Estónsku používajú na súkromné účely približne na 60 %, na základe nepriamych dôkazov a predpokladov, ktoré majú estónske daňové orgány k dispozícii, sa za najvhodnejšie považuje obmedzenie odpočtu DPH na vstupe na 50 %, aby sa vylúčila možnosť nadhodnotenia podielu, v akom sa osobné motorové vozidlá používajú na súkromné účely.

Vzhľadom na priaznivý vplyv opatrenia na administratívnu záťaž daňovníkov a rovnako aj daňových orgánov sa navrhuje, aby sa toto odchyľujúce sa opatrenie povolilo. Povolenie by malo byť platné na obmedzené obdobie, t. j. do 31. decembra 2024, s cieľom umožniť preskúmanie nevyhnutnosti a účinnosti odchyľujúceho sa opatrenia a pomeru rozdelenia medzi používaním na podnikateľské a iné ako podnikateľské účely, na ktorom sa zakladá. Súčasne s prípadnou žiadosťou o predĺženie platnosti, ktorá by sa mala zaslať Komisii do 31. marca 2024, by sa mala predložiť správa zahŕňajúca preskúmanie uplatňovaného percentuálneho obmedzenia.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Podobné výnimky v súvislosti s právom na odpočet boli udelené aj iným členským štátom (Maďarsku[4], Lotyšsku[5], Chorvátsku[6], Poľsku[7], Taliansku[8] a Rumunsku[9]).

V článku 176 smernice o DPH sa stanovuje, že Rada určuje, pri ktorých výdavkoch nevzniká právo na odpočet DPH. Dovtedy Rada dáva členským štátom právo zachovať výnimky, ktoré sa uplatňovali 1. januára 1979. Existuje preto celý rad ustanovení o zachovaní *status quo*, ktorými sa obmedzuje právo na odpočet DPH v spojitosti s osobnými motorovými vozidlami.

Bez ohľadu na predchádzajúce iniciatívy zamerané na stanovenie pravidiel týkajúcich sa kategórií výdavkov, na ktoré sa môže vzťahovať obmedzenie práva na odpočítanie dane[10], je takáto výnimka až do harmonizácie týchto pravidiel na úrovni EÚ primeraná.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Článok 395 smernice o DPH.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Vzhľadom na ustanovenie smernice o DPH, na ktorom je návrh založený, patrí návrh do výlučnej právomoci Európskej únie. Zásada subsidiarity sa preto neuplatňuje.

- **Proporcionalita**

Rozhodnutie sa týka povolenia udeleného členskému štátu na základe jeho vlastnej žiadosti a nezakladá sa ním žiadna povinnosť.

Vzhľadom na obmedzený rozsah pôsobnosti výnimky je osobitné opatrenie úmerné sledovanému cieľu, a to predchádzať určitým formám daňových únikov alebo vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Konkrétne vzhľadom na potenciálny priestor, ktorý podnikom

---

4 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/1493 z 2. októbra 2018, ktorým sa Maďarsku povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 252, 8.10.2018, s. 44 – 46).

5 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/1921 zo 4. decembra 2018, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2015/2429, ktorým sa Lotyšsku povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 311, 7.12.2018, s. 36 – 37).

6 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2018/1994 z 11. decembra 2018, ktorým sa Chorvátsku povoľuje zaviesť osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článku 168 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 320, 17.12.2018, s. 35 – 37).

7 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2019/1594 z 24. septembra 2019, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2013/805/EÚ, ktorým sa Poľskej republike udeľuje povolenie zaviesť opatrenia odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článku 168 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 248, 27.9.2019, s. 71 – 72).

8 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2019/2138 z 5. decembra 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2007/441/ES, ktorým sa Talianskej republike udeľuje povolenie uplatňovať opatrenia odchylné od článku 26 ods. 1 písm. a) a článku 168 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 324, 13.12.2019, s. 7 – 8).

9 Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/1262 zo 4. septembra 2020, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2012/232/EÚ, ktorým sa Rumunsku udeľuje povolenie uplatňovať opatrenia odchylné od článku 26 ods. 1 písm. a) a článku 168 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 296, 10.9.2020, s. 6).

10 KOM(2004) 728 v konečnom znení – návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 77/388/EHS s cieľom zjednodušiť povinnosti spojené s daňou z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ C 24, 29.1.2005, s. 10), stiahnutý 21. mája 2014 (Ú. v. EÚ C 153, 21. 5. 2014, s. 3).

umožňuje priznávať nižšiu daňovú povinnosť, a vzhľadom na záťaž, ktorú pre daňové orgány predstavuje kontrola údajov o najazdených kilometroch, by 50 % obmedzenie zjednodušilo výber DPH v konkrétnom odvetví.

- **Výber nástroja**

Navrhovaný nástroj: vykonávacie rozhodnutie Rady.

Podľa článku 395 smernice Rady 2006/112/ES je výnimka zo spoločných pravidiel v oblasti DPH možná iba na základe povolenia Rady konajúcej jednomyseľne na návrh Komisie. Vykonávacie rozhodnutie Rady je najvhodnejším nástrojom, keďže môže byť určené jednotlivému členskému štátu.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Tento návrh vychádza zo žiadosti predloženej Estónskom a týka sa iba tohto členského štátu.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Externá expertíza nebola potrebná.

- **Posúdenie vplyvu**

Cieľom návrhu je zjednodušiť postup zdaňovania tak, že zdaniteľné osoby nebudú mať povinnosť vedenia záznamov o používaní bližšie určených osobných motorových vozidiel na súkromné účely, a zároveň predchádzať daňovým únikom v súvislosti s DPH spôsobeným nesprávnym vedením záznamov. Má preto potenciálny pozitívny vplyv tak na podniky, ako aj na daňové správy. Estónsko toto riešenie označilo za vhodné opatrenie, pričom je porovnateľné s inými bývalými a súčasnými výnimkami.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Osobitné opatrenie bude mať len zanedbateľný účinok na celkovú výšku príjmov z dane vybranej na stupni konečnej spotreby a nebude mať žiadny nepriaznivý vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z DPH.

5. ĎALŠIE PRVKY

Návrh je časovo obmedzený a zahŕňa doložku o ukončení platnosti k 31. decembru 2024.

Ak by Estónsko uvažovalo o ďalšom predĺžení platnosti tohto osobitného opatrenia na obdobie po roku 2024, Komisii by sa najneskôr 31. marca 2024 mala súčasne so žiadosťou o predĺženie platnosti predložiť správa zahŕňajúca preskúmanie percentuálneho obmedzenia.

2021/0322 (NLE)

Návrh

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE RADY,

ktorým sa Estónsku povoľuje zaviesť opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty[1], a najmä na jej článok 395 ods. 1 prvý pododsek,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) V článku 168 a 168a smernice 2006/112/ES sa stanovuje právo zdaniteľných osôb na odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) z tovaru, ktorý im bol dodaný, a služieb, ktoré im boli poskytnuté, používaných na účely ich zdaniteľných transakcií. Podľa článku 26 ods. 1 písm. a) uvedenej smernice sa má použitie majetku podniku na súkromnú spotrebu zdaniteľných osôb alebo ich zamestnancov alebo všeobecnejšie na iné účely ako účely ich podnikania, považovať za poskytnutie služieb.

(2) Vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/797/EÚ[2] sa Estónsku do 31. decembra 2017 povolilo obmedziť právo na odpočet DPH zaplatenej pri kúpe, lízingu, nadobudnutí v rámci Spoločenstva a dovoze určitých osobných motorových vozidiel na 50 % a oslobodiť danú zdaniteľnú osobu od účtovania DPH z používania vozidiel, na ktoré sa obmedzenie vzťahuje, na iné ako podnikateľské účely.

(3) Platnosť vykonávacieho rozhodnutia 2014/797/EÚ sa vykonávacím rozhodnutím Rady 2017/1854/EÚ[3] predĺžila do 31. decembra 2020.

(4) Estónsko listom z 12. februára 2021 predložilo Komisii žiadosť o povolenie uplatňovať osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES s cieľom obmedziť právo na odpočet v súvislosti s nákupom, lízingom, nadobudnutím v rámci Spoločenstva a dovozom určitých osobných motorových vozidiel, ktoré sa používajú na iné ako podnikateľské účely.

(5) V súlade s článkom 395 ods. 2 druhým pododsekom smernice 2006/112/ES Komisia listom z 19. marca 2021 informovala ostatné členské štáty o žiadosti, ktorú Estónsko

---

[1] Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/797/EÚ zo 7. novembra 2014, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 48).

[3] Vykonávacie rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/1854 z 10. októbra 2017, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie 2014/797/EÚ, ktorým sa Estónskej republike povoľuje uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 26 ods. 1 písm. a) a článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 265, 14.10.2017, s. 17).

predložilo. Listom z 23. marca 2021 Komisia oznámila Estónsku, že má všetky informácie, ktoré považuje za potrebné na posúdenie žiadosti.

(6) Často je veľmi zložité presne určiť, kedy ide o používanie osobných motorových vozidiel na iné ako podnikateľské účely, a aj v prípadoch, keď to možné je, je postup neraz náročný. Podľa požadovaného povolenia by sa výška DPH na výdavky oprávnené na odpočet v súvislosti s osobnými motorovými vozidlami, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely, mala, až na niekoľko výnimiek, stanoviť ako paušálna percentuálna sadzba. Estónske orgány na základe informácií, ktoré majú v súčasnosti k dispozícii, považujú za opodstatnenú sadzbu vo výške 50 %. Aby sa zabránilo dvojitému zdaneniu, mala by sa zároveň pozastaviť povinnosť účtovať DPH z používania osobných motorových vozidiel na iné ako podnikateľské účely v prípade, že sa na ne vzťahuje obmedzenie. Týmto zjednodušujúcim opatrením sa odstraňuje potreba viesť záznamy o používaní služobných vozidiel na súkromné účely a zároveň sa ním predchádza daňovým únikom spôsobeným nesprávnym vedením záznamov.

(7) Obmedzenie práva na odpočet na základe požadovaného povolenia by sa malo vzťahovať na DPH zaplatenú pri kúpe, lízingu, nadobudnutí v rámci Spoločenstva a dovoze konkrétnych kategórií osobných motorových vozidiel a zo súvisiacich výdavkov vrátane nákupu pohonných látok.

(8) Požadované povolenie by sa malo uplatňovať len na osobné motorové vozidlá s maximálnou povolenou hmotnosťou nepresahujúcou 3 500 kg a najviac ôsmimi sedadlami okrem sedadla vodiča, keďže prípadné použitie osobných motorových vozidiel s maximálnou povolenou hmotnosťou nad 3 500 kg alebo viac ako ôsmimi sedadlami okrem sedadla vodiča na iné ako podnikateľské účely je zanedbateľné z dôvodu povahy týchto vozidiel alebo druhu podnikania, na aké sa využívajú. Mal by sa poskytnúť aj podrobný zoznam konkrétnych osobných motorových vozidiel, na ktoré sa dané povolenie na základe ich osobitného používania nevzťahuje.

(9) Povolenie by malo byť obmedzené do 31. decembra 2024, aby bolo možné preskúmať nevyhnutnosť a účinnosť odchyľujúceho sa opatrenia a pomer rozdelenia medzi použitím na podnikateľské a na iné ako podnikateľské účely, na ktorom sa zakladá.

(10) Ak sa bude Estónsko domnievať, že je potrebné predĺžiť platnosť povolenia na obdobie po roku 2024, malo by Komisii do 31. marca 2024 predložiť žiadosť o predĺženie platnosti spolu so správou zahŕňajúcou preskúmanie uplatňovaného percentuálneho podielu.

(11) Výnimka bude mať len zanedbateľný účinok na celkovú výšku príjmov z dane vybranej na stupni konečnej spotreby a nebude mať žiadny nepriaznivý vplyv na vlastné zdroje Únie pochádzajúce z DPH,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Odchylne od článkov 168 a 168a smernice 2006/112/ES sa Estónsku povoľuje obmedziť na 50 % právo na odpočet dane z pridanej hodnoty z výdavkov na osobné motorové vozidlá, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely, keď sa takéto výdavky vzťahujú na nákup, lízing, nadobudnutie v rámci Spoločenstva alebo dovoz osobných motorových vozidiel, ktoré sa nepoužívajú výlučne na podnikateľské účely, ako aj z výdavkov súvisiacich s údržbou a opravou takýchto vozidiel a nákupom pohonných hmôt pre ne.

Článok 2

Odchylne od článku 26 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112/ES Estónsko nepovažuje používanie osobných motorových vozidiel, ktoré sú majetkom podniku zdaniteľnej osoby, na iné ako podnikateľské účely za poskytovanie služieb za protihodnotu v prípade, že dané vozidlo podlieha obmedzeniu povolenému podľa článku 1 tohto rozhodnutia.

Článok 3

1. Toto rozhodnutie sa uplatňuje len na osobné motorové vozidlá s maximálnou povolenou hmotnosťou nepresahujúcou 3 500 kg a najviac ôsmimi sedadlami okrem sedadla vodiča.

2. Toto rozhodnutie sa neuplatňuje na tieto kategórie osobných motorových vozidiel:

a) vozidlá zakúpené na účely ďalšieho predaja, prenájmu alebo lízingu;

b) vozidlá používané na spoplatnenú prepravu cestujúcich vrátane taxislužieb;

c) vozidlá používané na cvičné jazdy v autoškole.

Článok 4

Toto rozhodnutie stráca účinnosť 31. decembrom 2024. Prípadná žiadosť o predĺženie platnosti povolenia stanoveného v tomto rozhodnutí sa Komisii predloží do 31. marca 2024 a pripojí sa k nej správa zahŕňajúca preskúmanie percentuálneho podielu stanoveného v článku 1.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Estónskej republike.

V Bruseli

Za Radu
predseda